

foreninger, og naar Medlemmerne af den kristelige Fællesforening ellers opfylde Betingelserne, ere de berettigede til at faa Understøttelse af denne Kasse. Jeg har ønsket at fremdrage disse to Ting, — om det skandinaviske og om Fagforeningerne — fordi det er dem, der i alt Fald for mig have staaet som noget, vi maatte være fuldt klar over.

Naar nu Ministeren vil modtage denne Sag til Undersøgelse og arbejde hen til en Forhandling med de andre to skandinaviske Lande, som maaske ogsaa ville bidrage deres Skærv til denne Central-kasse, haaber jeg, der vil komme et godt Resultat ud deraf til Gavn for rejsende Svende, enten de høre til den ene eller den anden Fagforening, blot de opfylde de Betingelser, som Lovene fordre. Komme de til denne Kasse og bede om Støtte, kunne de blive hjulpe. Kan det Resultat naas, tror jeg, at alle i Finansudvalget ere enige om at anbefale Sagen paa det bedste. Foreløbig anbefale vi den til den ærede Udenrigsministers Undersøgelse. Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale Sagen til den ærede Udenrigsminister.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (J. C. Christensen): Udvalget har ønsket, at denne Sag skulde henvises til Udenrigsministerens Undersøgelse, og jeg er af min Kollega, der er fraværende, fordi han maa være til Stede i det andet Ting, bemyndiget til at erklære, at han tager imod denne Henvi-ning, og at han vil foranledige en saadan Undersøgelse. Denne Undersøgelse maatte vel navnlig gaa ud paa at faa Oplysning om, hvorvidt Kassens Bestyrelse og Ledelse i det hele taget er en saadan, at man har Garanti for, at en Understøttelse af Staten vil blive vel anvendt. Det maa man jo altid have Garanti for, naar der gives Statsunderstøttelse. Dernæst maa den vel ogsaa gaa ud paa, som den ærede Ord-fører omtalte, hvorvidt en saadan Understøttelse ogsaa kan paaregnes fra de andre skandinaviske Lande. Jeg ved ikke, hvorvidt der for Finansudvalget har foreligget Oplysninger om, hvor mange Medlemmer denne Centralunderstøttelseskasse tæller. Jeg ser i Andragendet, at der oplyses, hvor mange Foreninger der er dels i Svejts, dels i Tyskland, men man maatte ogsaa undersøge, hvor mange Medlemmer disse Foreninger tælle. Saadanne Undersøgelser skulde blive foretagne, og Resultatet vil i sin Tid blive Rigsdagen

tilstillet. Hvilket Standpunkt man da paa Grundlag af disse Undersøgelser vil indtage, er en Ting for sig, som jeg ikke kan udtale mig om i Dag, og som jeg antager overhovedet ingen kan udtale sig om, thi først, naar man kender de Ting, man søger Oplysning om, er man i Stand til at tage Stilling til Sagen.

K. M. Kläusen: Jeg vil takke den ærede Minister for de Udtalelser, han kom med. Jeg tror, det er en Sag, som meget godt kan taale at blive undersøgt, og jeg tror endvidere, at naar disse Undersøgelser ere skaffede til Veje, vil man komme til at se villig paa denne Sag. Man bør vistnok støtte disse Folk. I tidligere Tid, naar Svende skulde ud at rejse, var det meget ofte saaledes, at de maatte betle sig frem, hvad man nu er kommen bort fra. Nu er det under helt andre Former, at Arbejderne rejse fra det ene Land til det andet, idet de søge Hjælp hos de Fagforeninger, hvoraf de ere Medlemmer. Foreningerne i det ene Land staa nemlig i Forbindelse med Foreningerne i det andet Land. Det er en langt smukkere og værdigere Maade, hvorpaa Arbejderne nu kunne faa Hjælp end tidligere. Der er mange danske Arbejdere, der stadig rejse i Udlandet, og disse Folk kunne sikkert let blive udsatte for at komme i Nødstilstand enten ved Sygdom, Arbejdsløshed eller af andre Grunde, og det vil da være heldigt, at der er saadanne Organisationer, der kunne tage sig af dem og hjælpe dem. Jeg synes, at Staten meget vel kan have den Opgave at støtte Arbejdere, som fra egen Side have bragt betydelige Ofre for at hjælpe deres rejsende Kammerater.

Naar den ærede Ordfører udtalte, at Socialdemokraterne i Udvalget havde anerkendt kristelig dansk Fællesforbund for at være en Fagforening, er det ikke noget, han behøver at understrege saa stærkt, for naar Foreningen bærer det Navn af Fagforening, kan der vel ikke siges andet, end at den ogsaa er en Fagforening. Men naar det ærede Medlem udtalte, at disse to Arter af Fagforeninger: Kristelig Fagforening paa den ene Side, og de andre, de almindelige Fagforeninger paa den anden Side arbejde ved Siden af hinanden som Brødre, vil jeg dog meget drage det i Tvivl. Jeg tror netop, at disse to Arter af Fagforeninger paa mange Punkter staa i stærk Modstrid med hinanden, fordi den ene modarbejder den andens Interesser. Jeg tror ikke, man kan sige, at det er et